

omjustering af mått, målkärl och vigter för landsbygd bör ske hvar tredje år med undantag af längdmått.
Om remiss till vederbörligt Utskott anhålles.

Stockholm den 25 Januari 1869.

A. J. Sandstedt,
från Jönköpings län.

N:o 335.

Af Herr **L. E. Westblad**: *Om anslag till fortsättning af norra stambanans byggande.*

Alltsedan Staten började bygga stambanor här i landet har, som bekant, meningsskiljaktigheten om den ändamålsenligaste riktningen ej varit så stor beträffande någon af dem, som om den norra stambanan. Vi veta hvilka häftiga strider under de sista Ståndsriksdagarne föregingo beslutet om denna banas dragande öster om Sigtuna-fjärden till Upsala. De som arbetade för dess dragande vester om nämnda fjärd, fasthålla ännu sina anspråk på en bana i den af dem förfäktade riktningen och genom den norra Mälare-dalen, men torde dock dessa anspråk, åtminstone för närvarande, böra gifva vika, ty när vi väl fått norra stambanan till Upsala, är det ju derifrån och endast derifrån den kan fortsättas. Denna fortsättning blir dessutom nödvändig, såvida man vill hafva någon inkomst af den redan färdigbyggda delen, ty, tvärt emot alla föregående vackra förespeglningar, är det en sanning att Stockholm—Upsala-banan är en af de för Staten minst inbringande.

Men lika delade som meningarne voro om norra stambanan skulle dragas öster eller vester om Sigtuna-fjärden, lika delade tyckas de nu vara om hvilken väg banan bör taga från Upsala; antingen den skall gå öfver Sala till Storvik eller någon af de ostligare på sednare tider undersökta linierna genom Upland skall väljas för att på någon ostligare punkt stöta till Gefle—Dala-banan.

Då emellertid Sala-linien har emot sig att både blifva betydligt längre och dyrare än någon af de sistnämnda, äfvensom mindre tillgodose trafiken inom det norra Upland, anse vi den böra stå tillbaka. Bland de trenne föreslagna och undersökta ostligare linierna åter, anse vi företrädet böra lemnas åt den mellersta eller den som från Upsala går öfver Söderfors jernbruk vid Dalelven till Margrethehills station på Gefle—Dala-banan, såsom varande den, hvilken bäst tillgodoser bergsbruksintresset inom Upland. Nogsamt känna vi att stora krafter äro i verksamhet för att få det förr omnämnda förslaget att gå öfver Sala till Storvik antaget, och flera motioner äro redan vid denna riksdag i denna syftning väckta; men då denna linie omöjligen kan komma att gagna hvarken den norra delen af Upland eller den norra Mälare-dalen, hvilka hvar för sig genom större odling och mera utvecklade industri hafva större och rättmätigare anspråk på lättade kommunikationer, anse vi så mycket mindre skäl att Staten bekostar denna längre och dyrare bansträckning öfver Sala, som den, en gång kommen till stånd, skulle för all framtid nästan omöjliggöra en jernvägsanläggning i någon af de andra mera berättigade riktningarne.

När det dessutom är fråga om anläggning af en stambana, som i en framtid skall få sin utsträckning långt upp genom de Norrländska provinserna, torde det vara för mycket vågadt, om man redan i den första provinsen den genomginge skulle gifva den en så betydlig från rätta riktningen afvikande krökning, som blefve fallet, ifall man droge den i nära nog räta vinklar från Upsala till Sala och derifrån till Storvik. Man frånginge derigenom en af de viktigaste principerna för en stambanas utläggning, att nemligen så gent som möjligt söka sammanbinda de för trafiken inom dess område viktigaste ändpunkterna. På dessa skäl äfvensom öfriga hvilka jag ej anser behöfligt här vidare omorda, anhåller jag vördsamt,

att Riksdagen, för fortsättning af norra stambanan från Upsala öfver Söderfors till någon anslutningspunkt å Gefle—Dala-banan, behagade anslå ett belopp af 500,000 R:dr R:mt.

Om remiss till vederbörligt Utskott anhålles.

Stockholm den 28 Januari 1869.

L. E. Westblad.